

Czesław Strzyżewski

Jankowo Dolne, st. 21, gm. Gniezno,
woj. poznańskie, AZP 49-35/146

Informator Archeologiczny : badania 28, 112

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zachowane wyposażenie stanowiły: skórzany fragm. buta, fragm. ostrogi, miedziany guzik?, gwoździe trumienne oraz nieliczne fragm. ceramiki.

W trakcie prac odsłonięto także lico wewnętrzne fundamentu składającego się z ośmiu warstw kamienia kładzionego na zaprawie wapiennej, o szerokości 1,2 m i głębokości posadowienia stopy 0,9 m.

Potwierdziło się przypuszczenie o związku odkształceń wylewki z istnieniem pochówków. Podobna sytuacja występuje także przy ścianie północnej prezbiterium, gdzie również należy się liczyć z wystąpieniem pochówków. Odkryte i nieodkryte w prezbiterium pochówki należy wiązać z rodziną Grodzieckich herbu Radwan, która była fundatorem kościoła, a także właścicielem Grodzca w XVI i XVII w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum w Cieszynie.

Przewiduje się kontynuację badań.

Gródek, st. 1, gm. loco, woj. białostockie — patrz: wczesne średniowiecze

Gruszczycze, st. 1, gm. Błaszkki, woj. sieradzkie — patrz: późne średniowiecze

Jankowo Dolne, st. 21
gm. Gniezno, woj. poznańskie
AZP 49-35/146

Muzeum Początków Państwa Polskiego
w Gnieźnie

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski. Finansowane przez Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Piąty sezon badań. Zabudowa dworska z XIV-XVIII w., osadnictwo kultury pomorskiej i z XI-XIV w.

Zakończono eksplorację północno-zachodniej połowy piwnicy dworu spalonego w XVIII w. W wykopie o wymiarach 8 x 4,4 m odsłonięto pozostałą część fundamentu kamiennego (zbudowanego w pocz. XVI w.), którego wymiary zewnętrzne wynoszą 7,2 x 7,9 x 7-7,5 m. Po północnej stronie fundamentu odkryto 3 jamy po drewnianych słupach okolonych kamieniami. Wnętrze piwnicy o wymiarach 6,3 x 5,7 m miało podłogę w postaci klepiska z grubej warstwy gliny ze śladami drewna, którego spąg wystąpił na głębokości ok. 2,5 m. W glinie oraz pod nią znaleziono kafle gotyckie garnkowe i płytowe, ceramikę naczyniową późnośredniowieczną, kawałki cegły i przedmioty żelazne. Podobny materiał odkryto w glinie spajającej kamienie fundamentu. Na kafłach są wyobrażenia herbów: Orzeł Polski, Odrowąż Jana ze Sprowy z insygniami arcybiskupimi, Korab i Trąby, oraz postać kopijnika z tarczą z herbem Poraj, scena z Jonaszem w paszczy wieloryba i motywy zwierzęce. W rumowisku zwalonej piwnicy znaleziono kawałki cegieł, dachówek, płytek posadzkowych i ponad 310 ułamków szyb i naczyń szklanych. Odkryto tam także dużą ilość fragm. naczyń glinianych z XVII-XVIII w., ok. 165 przedmiotów żelaznych (noże, sprzączki, klucze, nożyczki, podkowy, okucie rydla, kłódkę, ćwieki, gwoździe, haki i okucia) oraz ośelki kamienne i ciężarki gliniane, 5 szelągów i sprzączkę z miedzi. Licznie wystąpiły kafle miskowe i płytowe — narożne, gzymsowe, zwieńczające i środkowe, zdobione herbami Polski i Rawa, Chrystogramami (IHS), wyobrażeniami delfinów, głowami putta i innymi postaciami — datowane na XVII w. oraz kafle malowane z XVIII w.

W części wschodniej wykopu wystąpił dalszy odcinek rumowiska dworu z XV w., gdzie wydobyto ceramikę i przedmioty późnośredniowieczne. Obiekt ten rozciąga się dalej w kierunku północnym, podobnie jak niepodpiwniczona część budowli późniejszej. Znaleziono też dalsze ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych z XII-XIV w. oraz kultury pomorskiej.

Materiały są przechowywane w Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie.

Przewiduje się dalsze badania.

Krosno, st. 1 — patrz: późne średniowiecze